

การศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความภาษาจีนกลาง : กรณีศึกษานิติไทย
ระดับอุดมศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2560

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความภาษาจีนกลาง : กรณีศึกษานิสิตไทยระดับอุดมศึกษา

ERROR ANALYSIS OF MANDARIN CHINESE ESSAYS : A CASE STUDY OF THAI UNDERGRADUATE STUDENTS

ภาวรัช พงษ์ศรี 5536158 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุมิตรา สุวรรณ์เดชา, Ph.D., สมทรง นุรุษพัฒน์, Ph.D., สุจริตลักษณ์ ดีผดุง, Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความของนิสิตไทยระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกภาษาจีน และเพื่อวิเคราะห์สาเหตุข้อผิดพลาดในงานเขียนจากวัตถุประสงค์แรก ด้วยวิธีการย้อนพินิจ โดยงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากงานเขียนของผู้เรียนทั้งหมด 32 ชิ้น ของนิสิตสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 4 หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อผิดพลาดของผู้เรียนมาสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ถึงการถ่ายทอดความคิดในการใช้ภาษาของผู้เรียน รวมทั้งนำมาวิเคราะห์ควบคู่กับลักษณะข้อผิดพลาดของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทำการนับจำนวนข้อผิดพลาด และสาเหตุข้อผิดพลาดของผู้เรียน เพื่อหาจำนวนประเภทข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดที่เกิดมากที่สุดของผู้เรียน อีกทั้งผู้วิจัยยังนำข้อมูลของจำนวนนับในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่าจากงานเขียนของผู้เรียนมีทั้งหมด 414 ครั้ง โดยแบ่งเป็นกลุ่มสูง 175 ครั้ง และกลุ่มต่ำ 239 ครั้ง ส่วนประเภทข้อผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีทั้งหมด 6 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องหมายวรรคตอน 2) ตัวอักษร 3) คำศัพท์และความหมายในระดับประโยค 4) คำศัพท์และความหมายในระดับสัมพันธ์สาร 5) การใช้ไวยากรณ์ และ 6) รูปแบบการใช้ภาษาที่นำมาประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ สำหรับสาเหตุของข้อผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีทั้งหมด 8 สาเหตุ ได้แก่ 1) ผู้เรียนได้รับอิทธิพลทางภาษาที่ 1 2) ผู้เรียนเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้ภาษาที่ 2 ผิด 3) ผู้เรียนไม่รู้กฎเกณฑ์การใช้ภาษาที่ 2 4) ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาตามที่ตนเองรู้ 5) ผู้เรียนไม่สามารถแยกภาษาเขียนกับภาษาพูดได้ 6) ผู้เรียนขาดทักษะในการตั้งหัวเรื่อง 7) ผู้เรียนจำตัวอักษรผิด และ 8) ความไม่เหมาะสมในการใช้ภาษาตามความคิดของเจ้าของภาษา ซึ่งสาเหตุทั้ง 8 สาเหตุนำไปสู่ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) การถ่ายโอนทางภาษา 2) การเรียนรู้ภาษาที่ไม่สมบูรณ์ 3) การใช้ภาษา และ 4) การขาดการฝึกฝน และเมื่อผู้วิจัยเปรียบเทียบประเภทข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ผู้วิจัยก็พบว่าปริมาณข้อผิดพลาดของกลุ่มต่ำมีมากกว่ากลุ่มสูง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาข้อผิดพลาด โดยการนำวิชาภาษาไทยมาบูรณาการกับการพัฒนาทางด้านความคิด การใช้เหตุผล และความคิดเชื่อมโยง สำหรับการสอนวิชาภาษาจีนเองนั้น ก็ควรเน้นวิธีการสื่อความของภาษาจีนให้ออกมาตรงกับความคิดของผู้เรียน และยิ่งไปกว่านั้นครูผู้สอนภาษาจีนควรนำแนวทางของภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบบทเรียนและสื่อการเรียนการสอน นอกจากนี้งานวิจัยชิ้นนี้ยังแสดงให้เห็นถึงระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียนที่ยังน่าเป็นห่วง ซึ่งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรที่จะตระหนัก รวมทั้งให้ความสำคัญและพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

คำสำคัญ : ลักษณะข้อผิดพลาด/ สาเหตุข้อผิดพลาดจากการย้อนพินิจ/ การเรียนรู้ภาษาที่ 2/ การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย/ การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

ERROR ANALYSIS OF MANDARIN CHINESE ESSAYS : A CASE STUDY OF THAI UNDERGRADUATE STUDENTS

PAVATAT PONGSRI 5536158 LCLG/M

M.A. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUMITTRA SURARATDECHA, Ph.D.,
SOMSONGE BURUSPHAT, Ph.D., SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D.**ABSTRACT**

The study aimed to investigate errors in 32 essays by Thai senior undergraduates majoring in Chinese, at Srinakharinwirot university, by analyzing the cause of errors using the retrospection approach. This qualitative research analyzed and explored the possible causes of errors through interview, counted frequency and cause of the errors, then compared with the proficiency levels of participants. The results showed that a total of 414 errors were found, in the more proficient learners 175 errors were found, and the less proficient learners made 239 errors, including punctuation, character, lexical items and meaning in sentence, lexical items and meaning in discourse, grammatical, and pragmatic uses of language. Eight causes of errors were identified as learners were influenced by L1; learners misunderstood L2 rules; learners did not know L2 rules; learners chose their own language; learners could not distinguish spoken from written language; learners lacked the skills to name the title; learners failed to remember the correct character; and inappropriate use of language by learners based on the native speakers' opinion. These causes possibly resulted from language transfer, incomplete learning, incorrect use of written language, and lack of practice. Moreover, the results showed that the more proficient learners outperformed those at the lower Chinese proficiency levels. This research proposed that solutions to errors made by Thai learners of Chinese could be found by the learners using the Thai language integrated with greater development of thought processes - reasoning and linking thoughts - and a focus on how to communicate in the Chinese language in order to determine a learning approach that matches the ideas of the learner, and educational practitioners should thus teach Chinese language by applying linguistic approach to design their lessons and course materials. In addition, this research demonstrated that the proficiency level of Thai learners of Chinese is of some concern. The public and private sectors involved in education should be aware of this and focus on improving Chinese language teaching in Thailand.

**KEY WORDS: ERROR/ CAUSES OF ERROR THROUGH RETROSPECTION/
SECOND LANGUAGE ACQUISITION/ CHINESE LANGUAGE
TEACHING AND LEARNING IN THAILAND/ CHINESE AS A
FOREIGN LANGUAGE**

262 pages